

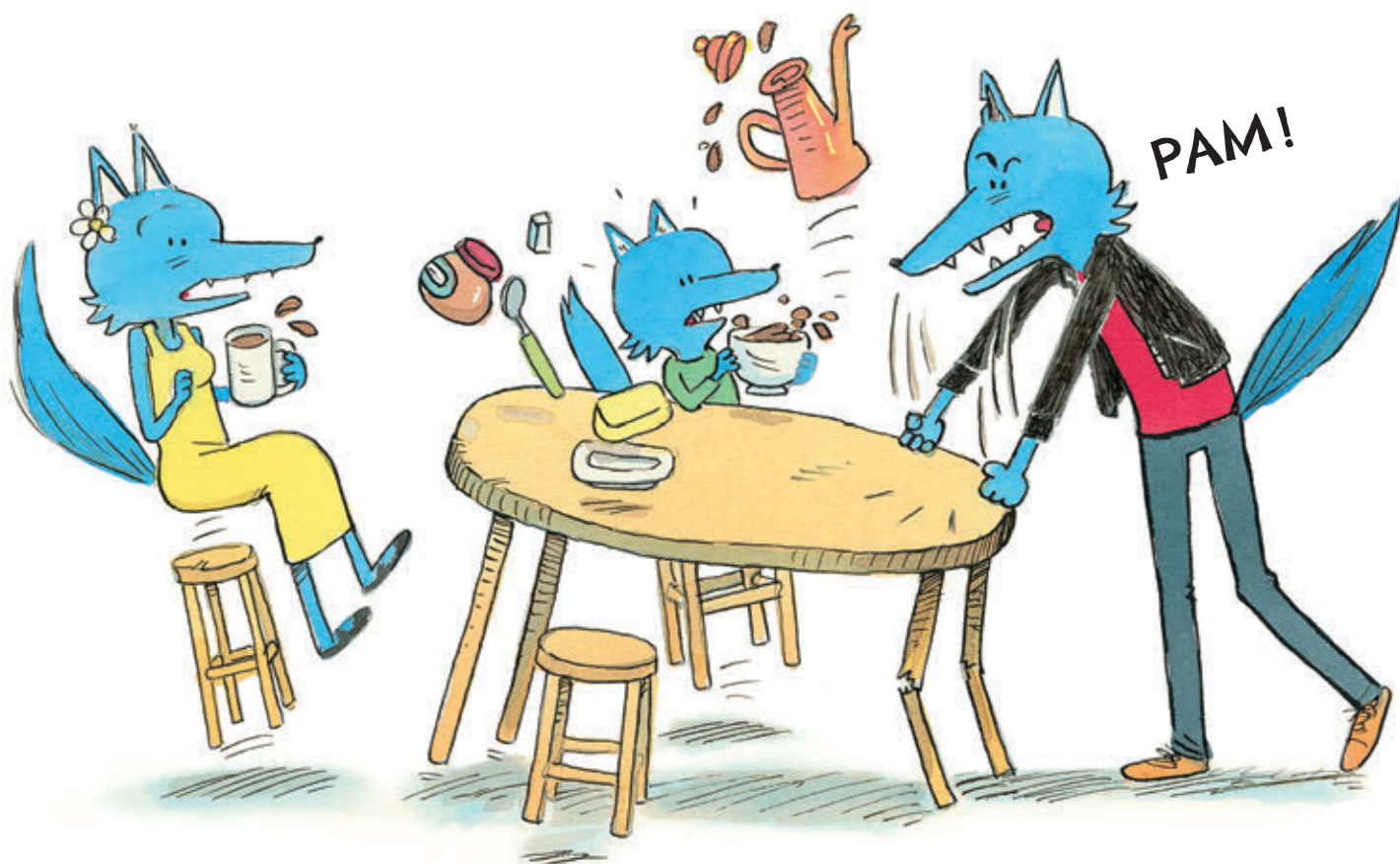
Frunzele copacilor au început să-și schimbe ușor culoarea.

E un semn că școala va începe în curând.

Micul Lupușor va merge pentru prima dată la școală.

Iar când vine vorba de educație,
familia lui nu glumește.

– Trebuie să treci – fără nicio greșeală – examenul de intrare la școala de lupi, tună tatăl lui, formidabilul Lupman.

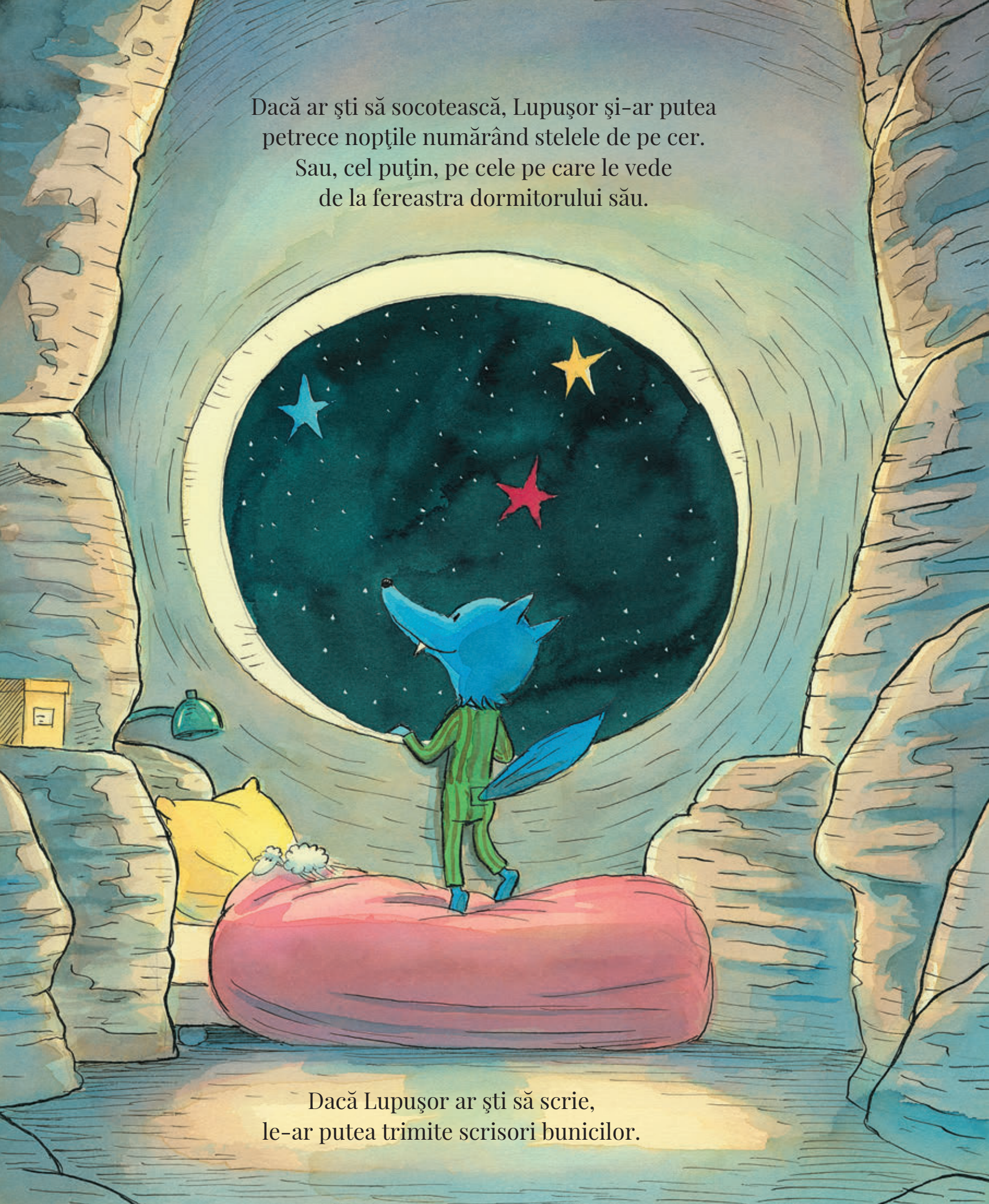
– Așa e, spune mama lui, Lupette, cu voce tremurată.
– Dacă nu, va trebui să mergi la o școală adevărată.
Acolo unde vei învăța să citești, să scrii și să socotești. Se spune că e groaznic!

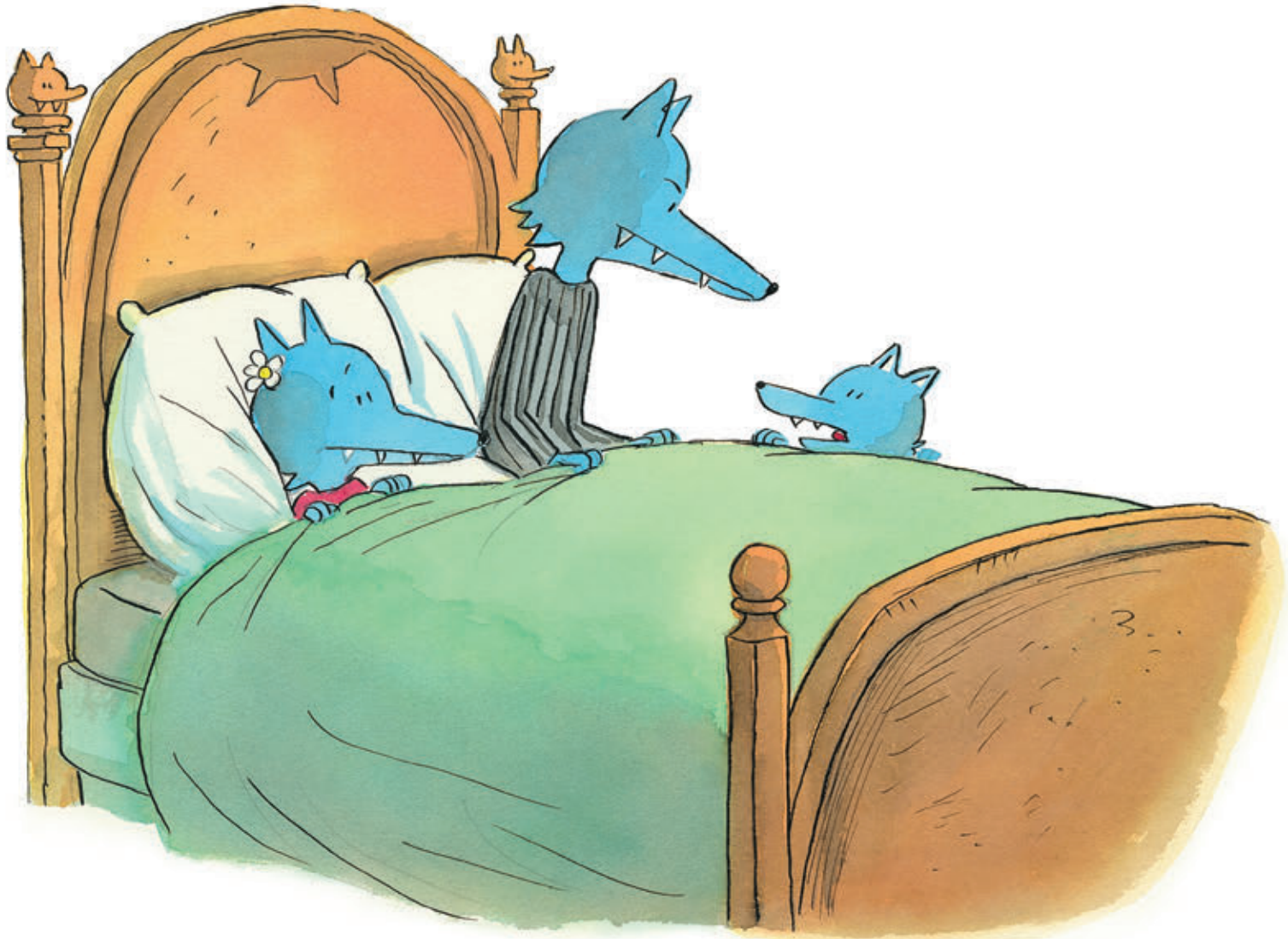
Lupușor nu înțelege de ce se tem
atât de tare părinții lui de școala adevărată.
Ar vrea să știe să citească, să scrie și să socotească!
Dacă ar ști să citească,
Lupușor ar înțelege poveștile din cărțile
pe care se uită când se ascunde în bibliotecă.
Nu ar mai fi nevoit să admire doar frumoasele ilustrații.

Dacă ar ști să socotească, Lupușor și-ar putea
petrece nopțile numărând stelele de pe cer.
Sau, cel puțin, pe cele pe care le vede
de la fereastra dormitorului său.

Dacă Lupușor ar ști să scrie,
le-ar putea trimite scrisori bunicilor.

Lupușor crede că școala adevărată trebuie să fie fantastică.
Habar nu are ce se predă la școala de lupi.
Așa că își întreabă părinții.

– Vei vedea, îi răspunde tatăl lui. Mâine e admiterea pentru
cei mai mici dintre elevi. Te vom duce acolo în zori.

Deci a doua zi, Lupușor, Lupman și Lupette
pătrund în desișul pădurii, pe cărările încă acoperite
de ceață, ajungând în locul cel mai întunecat
și mai primejdios...